

Μέσα σε λίγες μέρες από την πρεμιέρα του, στο θέατρο Upstairs του Royal Court, το *Blasted* της Κέιν έγινε το πιο πολυσυζητημένο έργο, το πιο «καυτό» θέαμα της πόλης. Πολύ γρήγορα έγινε εμφανές ότι θα γινόταν το πιο περιβόητο έργο της δεκαετίας. Όμως η δημοσιότητα που δημιουργήθηκε, έκανε πολλούς ανθρώπους να χάσουν την ψυχραιμία τους: κακοπροαίρετοι κριτικοί και δημοσιογράφοι βιάστηκαν να ανταγωνιστούν για το ποιος θα χλευάσει περισσότερο «το πιο άτακτο κορίτσι της τάξης», διεγείροντας τους αναγνώστες τους με υπερβολικές περιγραφές για το σεξ και τη βία επί σκηνής. Στην τηλεόραση, οι παρουσιαστές των δελτίων ειδήσεων έσπειραν τον πανικό, ενώ οι σχολιαστές πολιτιστικών θεμάτων «έριχναν λάδι στη φωτιά» επιτείνοντας το σκάνδαλο. Εστάλησαν επιστολές στις εφημερίδες των οποίων οι συντάκτες συνέκριναν το γεγονός με τον υτόρο που είχε ξεσπάσει όταν παρουσιάστηκε το έργο *Saved* του Edward Bond, τριάντα χρόνια νωρίτερα. Αν οι φαντασιώσεις των ΜΜΕ είναι αυτές που συνήθως πυροδοτούν σάλο γύρω από θέματα ηθικής, ποιες ήταν οι φαντασιώσεις που κρύβονταν πίσω από το σκάνδαλο του *Blasted*? [...]

Προσωπικά, λέει [η Κέιν], πιστεύω ότι η οργή του Τύπου οφειλόταν στο ότι το έργο ήταν περισσότερο βιωματικό παρά θεωρητικό. Ο τίτλος δεν αναφέρεται μόνο στο περιεχόμενο του αλλά και στις επιπτώσεις που φαίνεται να έχει στο κοινό. Αυτό που κάνει το έργο βιωματικό είναι η μορφή του. Το *Blasted* δεν είναι έργο με κλασική δομή που επιδιώκει ισορροπίες. Στο *Blasted* η μορφή και το περιεχόμενο προσπαθούν να είναι ένα. Η μορφή δίνει το νόημα. Το δεύτερο μισό του, όπου συντελείται η ανατροπή, «ωθεί το κοινό να ζήσει την εμπειρία, την οποία μόλις προηγουμένως απλά παρακολουθούσε». Όπως ο Πίντερ, η Κέιν απορρίπτει την εφησυχασμένη άποψη ότι η Βρετανία έχει ανοσία στον εμφύλιο πόλεμο. «Υπήρχε μια αρκετά διαδεδομένη αντίληψη στη χώρα ότι αυτό που συνέβαινε στην κεντρική Ευρώπη δεν θα μπορούσε ποτέ να συμβεί εδώ. Στο *Blasted*, συμβαίνει εδώ». [...]

Η Κέιν συνοψίζει το θέμα του έργου της: «Η λογική κατάληξη της συμπεριφοράς που προκαλεί έναν μεμονωμένο βιασμό στην Αγγλία, είναι τα στρατόπεδα βιασμών στη Βοσνία, και η λογική κατάληξη του τρόπου συμπεριφοράς, που η κοινωνία περιμένει από τους άντρες, είναι ο πόλεμος». Μπορεί κανείς να αναγνωρίσει την αλήθεια που εμπεριέχει ο τρόπος με τον οποίον η Κέιν σκιαγραφεί την ανδρική ψυχολογία, χωρίς να ταυτιστεί ολοκληρωτικά μαζί της. Είναι πιο εύκολο να συμφωνήσει κανείς συναισθηματικά με αυτή τη «λογική κατάληξη», παρά να αποδεχτεί εγκεφαλικά τις πνευματικές επιπτώσεις της. Εξάλλου δεν είναι όλοι οι άντρες βιαστές. Ούτε είναι όλοι αυτοκαταστροφικοί.

Όταν πιέζεται, η Κέιν στρέφεται σε πιο γενική ερμηνεία: «Για μένα το έργο αφορά την κρίση τού να ζεις. Πώς συνεχίζουμε να ζούμε όταν η ζωή γίνεται τόσο επώδυνη, τόσο ανυπόφορη; Το *Blasted* είναι πραγματικά ένα ελπιδοφόρο έργο, γιατί οι χαρακτήρες συνεχίζουν να περιμαζεύουν τη ζωή μέσα από τα συντρίμια. Υπάρχει μια πασίγνωστη φωτογραφία μιας γυναίκας στη Βοσνία που έχει κρεμαστεί σε ένα δέντρο. Αυτό είναι η έλλειψη ελπίδας. Αυτό είναι το σοκαριστικό. Το έργο μου είναι μόνο σκιάδης αναπαράσταση μιας πραγματικότητας πολύ πιο σκληρής για το στομάχι. Είναι πολύ πιο εύκολο να εξοργιστείς με αυτή την αναπαράσταση παρά με την πραγματικότητα, γιατί είναι πιο εύκολο να κάνεις κάτι σε ένα θεατρικό έργο – να το απαγορεύσεις, να το λογοκρίνεις, να του αφαιρέσεις την επιχορήγηση. Όμως τι μπορείς να κάνεις για εκείνη τη γυναίκα στο δάσος; Να της κόψεις την επιχορήγηση;» [...]

Το *Blasted* είναι το καλύτερο έργο της Κέιν. Άγριο, ανθρώπινο και βλοσυρά χιουμοριστικό, [...] γραμμένο με παθιασμένη ένταση. [...] Δεν είναι μόνο η αίσθηση συμπεσιμένης οργής στη γραφή του *Blasted*, είναι και οι σκηνικές εικόνες που δημιουργούν ισχυρές μεταφορές: η τύφλωση του Ίαν, για παράδειγμα, είναι ταυτόχρονα προσωπική καταστροφή και σύμβολο της ηθικής τύφλωσης των μέσων ενημέρωσης. Και παρόλο που είναι ανησυχητικό, η μεταφορά του έργου, στο δεύτερο μισό, σε εμπολέμη ζωή, συμβάλλει τέλεια σύνδεση της μορφής με το περιεχόμενο.

Το νόημά του είναι επίσης, αμφίσημο. Όταν έγραφε το *Blasted*, η Κέιν είχε μια συζήτηση με τον David Graig πάνω στο θέμα των αριστοτελικών ενοτήτων – χρόνος, χώρος, δράση. «Και σκέφτηκα [λέει η Κέιν]: Εντάξει, αυτό που πρέπει να κάνω είναι να κρατήσω τον ίδιο χώρο, αλλά να αλλάξω τον χρόνο και τη δράση. Ή μπορεί να το δει κανείς αντίστροφα: ότι ο χρόνος και η δράση παραμένουν τα ίδια, αλλά αλλάζει ο χώρος». Το *Blasted* δεν είναι το πρώτο έργο που έχει στο επίκεντρό του βίαιη μετατόπιση [...] αλλά είναι μοναδικό στο ότι αυτή η μετατόπιση μπορεί να αναγνωστεί με δύο τρόπους: από τη μία πλευρά, το έργο παραμένει στο Leeds και προειδοποιεί για τον εφησυχασμό στη Βρετανία· από την άλλη πλευρά μετατοπίζεται στη Βοσνία και μας φέρνει αντιμέτωπους με την πραγματικότητα του πολέμου, καταργώντας την απόσταση που επιβάλλεται από τη γεωγραφία και την αδιαφορία. Με τον πιο συμπονετικό τρόπο, [η Κέιν] υπενθυμίζει ότι τον πόλεμο, παρόλο που είναι αβάσταχτος, πρέπει να τον αντέξουμε, και ισχυρίζεται ότι και τη ζωή παρόλο που είναι αβάσταχτη πρέπει να την αντέξουμε. Όπως ο Μπέκετ, η Κέιν αρνείται να ενδώσει στην απελπισία: «Από τη στιγμή που αντιλαμβάνεσαι ότι η ζωή είναι πολύ σκληρή, η μόνη απάντηση είναι να την ζήσεις με όσο το δυνατόν περισσότερη ανθρωπιά, χιούμορ και ελευθερία».

Aleks Sierz, «Sarah Kane-Blasted» στο: *In-Yer-Face Theatre: British Drama Today*, Faber & Faber, Λονδίνο 2000.

David Greig

Η Σάρα Κέιν είναι κυρίως γνωστή για τον τρόπο με τον οποίο ξεκίνησε η καριέρα της, με την πολύκροτη δηλαδή δημόσια αντιπαράθεση σχετικά με το έργο της *Blasted*, αλλά και για τον τρόπο με τον οποίο σταμάτησε η πορεία αυτή, τόσο με την αυτοκτονία της όσο και με την παράσταση του τελευταίου της έργου, *4.48 Psychosis*, που ανέβηκε μετά τον θάνατό της.

Τα δύο γεγονότα προκάλεσαν σοκ και υπήρξαν καθοριστικές στιγμές για το σύγχρονο βρετανικό θέατρο, ενώ η σκιά τους στοιχειώνει ακόμη οποιαδήποτε ανάγνωση των έργων της. Θα ήταν άδικο εάν τα δύο αυτά αξιοσημείωτα γεγονότα αποσπούσαν την προσοχή και γίνονταν αιτία ώστε να μην αναδειχθούν οι αρετές των πέντε θεατρικών κειμένων που άφησε πίσω της η Κέιν· θα ήταν επίσης άδικο εάν, ακολουθώντας τον μύθο που δημιουργήθηκε γύρω από τη συγγραφέα και μένοντας σε αυτόν, χανόταν η εκρηκτική θεατρικότητα, ο λυρισμός, η δύναμη των συναισθημάτων και το ζοφερό χιούμορ που περιέχουν τα συγκεκριμένα έργα.

Τα *Blasted*, *Phaedra's Love*, *Cleansed*, *Crave*, *4.48 Psychosis* συναπαρτίζουν ένα σώμα κειμένων που αψήφησε τα νατουραλιστικά όρια του βρετανικού θεάτρου. Το καθένα τους ήταν και ένα νέο βήμα σε ένα καλλιτεχνικό ταξίδι, στο οποίο η Κέιν χαρτογράφησε τα πιο σκοτεινά και ανελέητα τοπία: τοπία βίας, μοναξιάς, δύναμης, ψυχικής κατάρρευσης, αλλά και εξαιρετικά συμπαγή τοπία αγάπης. [...]

Το *Blasted* έφερε την Κέιν στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, αλλά ταυτόχρονα και στις καλλιτεχνικές τους στήλες. Κάποιοι άλλοι θεατρικοί συγγραφείς πιθανόν να απολάμβαναν τον σάλο που θα είχε δημιουργήσει το έργο τους, για την Κέιν όμως η κατάσταση αυτή ήταν δύσκολη και θλιβερή. Η απλή εξήγηση της, ότι ένας βιασμός που πραγματοποιείται σε ένα δωμάτιο ενός ξενοδοχείου στο Leeds συνδέεται με την ολέθρια καταστροφή που προκαλεί ένας εμφύλιος πόλεμος, παρερμηνεύθηκε επικριτικά ως αφελής προσπάθεια να σοκάρει.

Μόνο μετά την παρουσίαση του έργου της *Crave*, το 1998, άρχισε να μεταβάλλεται συνολικά η γνώμη του κοινού για το έργο της και να παραμερίζονται οι απλοϊκές αντιδράσεις της αντιπαράθεσης που δημιούργησε το *Blasted*.

David Greig «εισαγωγή» στο: Sarah Kane, *Complete plays*, Methuen Publishing LTD, Λονδίνο, 2001.

Η ανθρωπιά του *Blasted* με συγκίνησε. Ανησυχώ για αυτούς που είναι τόσο πολυάσχολοι ή τόσο εκτός πραγματικότητας ώστε να μην μπορούν να δουν αυτή την ανθρωπιά. Αλλά και ως θεατρικός συγγραφέας συγκινούμαι από τη δεξιοτεχνία καιτηνεπάρκειαιμιαςτόσονεαρής συγγραφέως. Δεν ξέρω βέβαια εάν στο μέλλον η Κέιν θα γίνει πρώτου μεγέθους συγγραφέυς. Πριν φτάσει καν στην ηλικία της, ο Ρεμπώ είχε πρώτα αναστατώσει και εν συνέχεια εγκαταλείψει την ποίηση για να ριχτεί στο λαθρεμπόριο όπλων. Ξέρω όμως σίγουρα ότι το πιο σημαντικό έργο που παίζεται αυτή τη στιγμή στο Λονδίνο είναι το *Blasted*.

Edward Bond

Edward Bond, “A Blast to Our Smug Theatre”, ερ. *The Guardian* (28 Ιανουαρίου 1995).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Θωμάς Τρικούκης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Σωτήρης Χατζάκης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Άννα Σταυρακοπούλου

ΜΕΛΗ
Τζένη Αρσένη
Καίτη Ιμπροχώρη
Άννα Η. Ιωακειμίδου
Γιώργος Σώχος
Γιάννης Χρυσούλης

ΚΘΒΕ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Παιδείας & Θρησκευμάτων,
Πολιτισμού & Αθλητισμού
Γενική Γραμματεία Πολιτισμού

Το ΚΘΒΕ εποπτεύεται και επιχορηγείται από
το Υπουργείο Παιδείας & Θρησκευμάτων, Πολιτισμού & Αθλητισμού

Το ΚΘΒΕ είναι μέλος της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Οδηγός σκηνής: Αθηνά Σαμαρτζίδου | **Μηχανικοί σκηνής:** Κώστας Γεράσης, Γιώργος Αντωνιάδης | **Χειριστής κονσόλας φωτισμών:** Άρης Βακός | **Χειριστής κονσόλας ήχου:** Γιάννης Πειραλής | **Φροντιστής:** Άννα-Μαρία Βάσιακ | **Ενδύτρια:** Ελένη Μαυρίδου | **Κατασκευές σκηνικών & κοστούμιών:** Εργαστήρια ΚΘΒΕ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ & ΠΕΡΙΟΔΕΙΩΝ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ: Βούλα Γεωργιάδου

ΤΜΗΜΑ ΣΚΗΝΩΝ & ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

Προϊστάμενος: Στέλιος Τζολόπουλος
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ: **Ηλεκτρολόγων:** Τάσος Δαηλίδης | **Ηχητικών:** Γιάννης Αμπατζόγλου | **Φροντιστών-κατασκευών φροντιστηριακού υλικού:** Νίκος Συμεωνίδης | **Σκηνογραφικών εργαστηρίων:** Ζαχαρίας Παπαδόπουλος | **Ραπτριών:** Ζωή Βλάχου | **Εργατών σκηνής-οδηγών:** Χάρης Πασχαλίδης

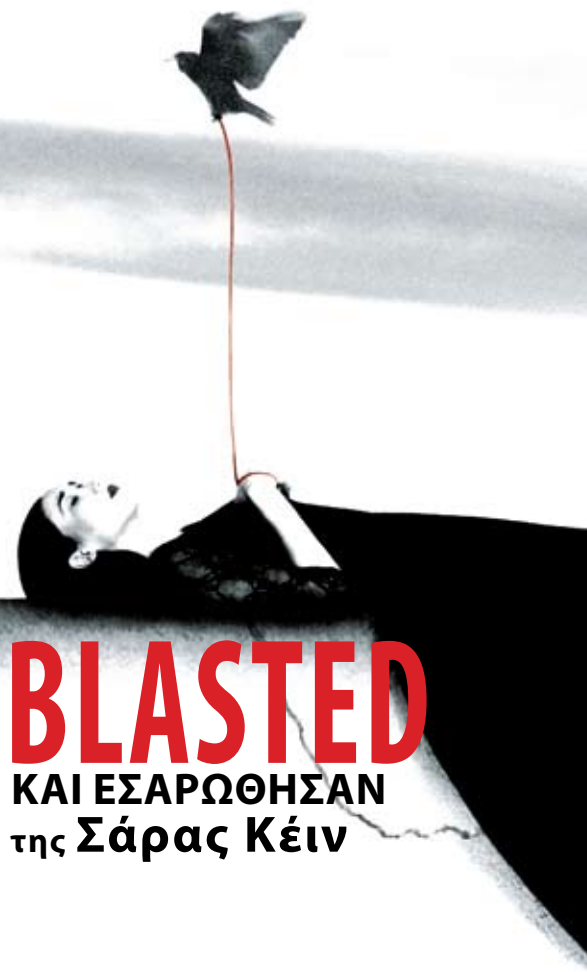
Θεατρική περίοδος 2012-2013
Αρ. δελτίου 630 (226)

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Προϊστάμενη: Ελπίδα Βιάννη
Επιμέλεια προγράμματος-μεταφράσεις: Αιμιλία Καρακόκκινου
Γραφιστική επιμέλεια: Σταύρος Καρανταγλής

Φωτογραφίες δοκιμών: Γιώργος Χρυσοχοϊδης
Παραγωγή εντύπου: Λιθογραφία Αντωνιάδης-Ψαρράς

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

BLASTED

ΚΑΙ ΕΞΑΡΩΘΗΣΑΝ της Σάρας Κέιν

ΚΘΒΕ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

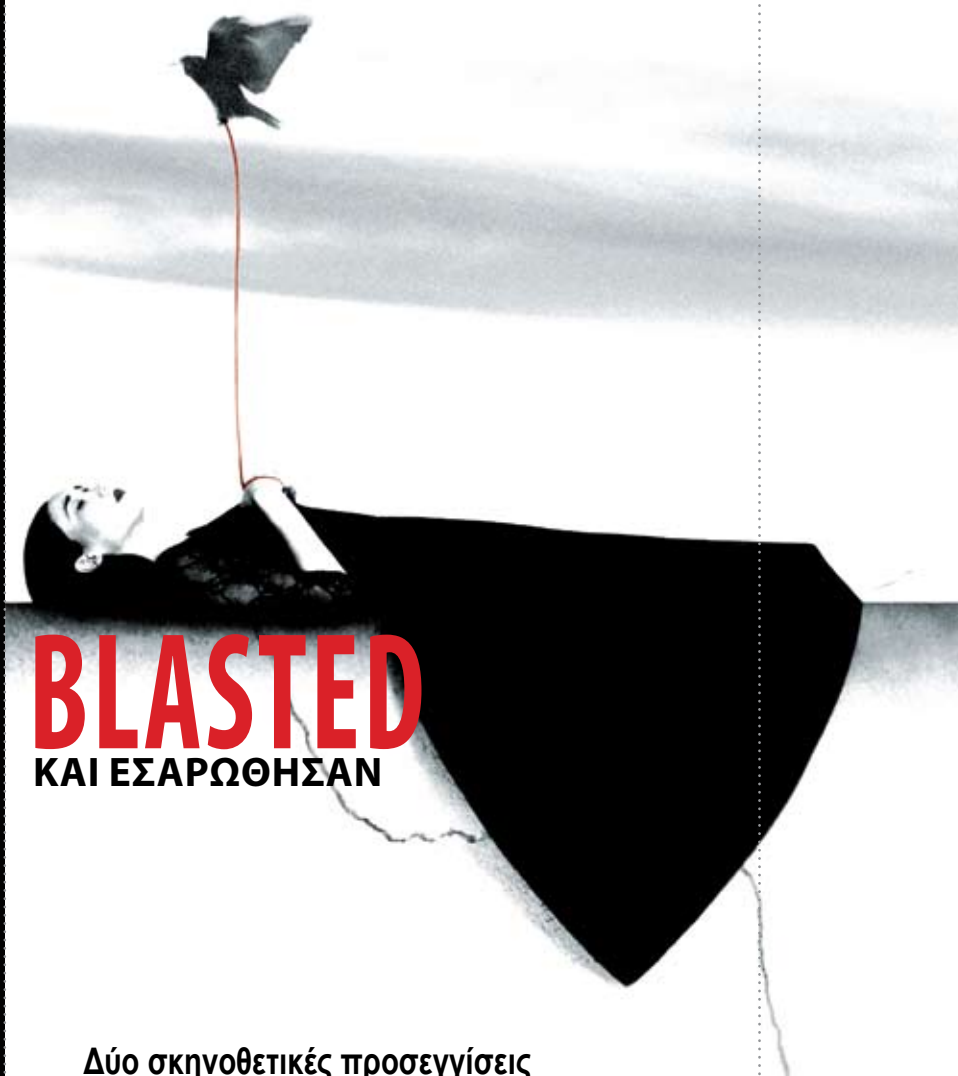

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Παιδείας & Θρησκευμάτων,
Πολιτισμού & Αθλητισμού
Γενική Γραμματεία Πολιτισμού

Θεατρική περίοδος 2012-2013

Διπλή σκηνοθετική προσέγγιση είναι η λύση
απελπισίας ενός ανθρώπου που θέλει να
σκηνοθετήσει εκατό παραστάσεις με θέμα τη
Σάρα και δεν κατορθώνει ούτε καν δύο.

Ρούλα Πατεράκη

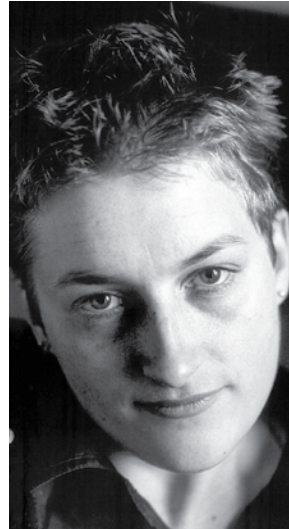
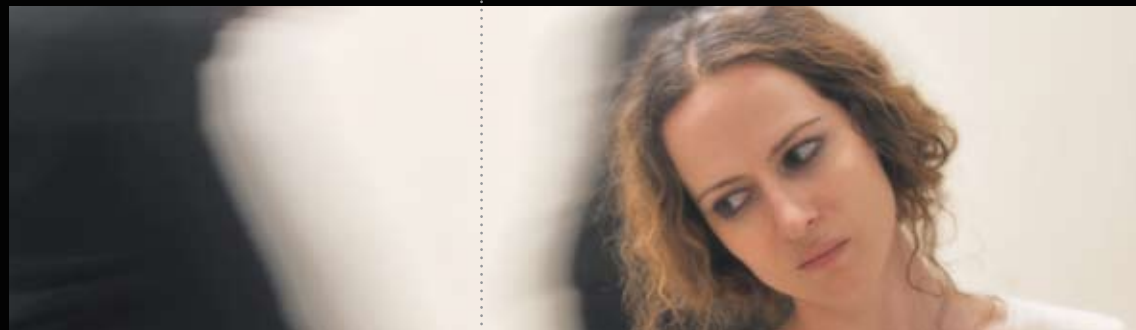
Δύο σκηνοθετικές προσεγγίσεις

Διανομή	
Joy Σάρα	Sad Σάρα
Ανδρέας Αντωνιάδης	Δημήτρης Κοντός
Λαμπρινή Αγγελίδου	Γάσπα Μυλωνά
Γιώργος Γιαννιώτας	Στρατιώτης
	Γιώργος Γιαννώτας

Συμμετέχουν επίσης
Δημήτρης Αρβαντιδής, Θωμάς Σιδέρης, Βασίλης Τσούρλαλης

Ευχαριστούμε την Μπέττυ Δραμισιώτη
για τη συμβολή της στην κίνηση

Ημερομηνία πρώτης παράστασης
Σάββατο 11 Μαΐου 2013
ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ Σκηνή Σωκράτης Καραντινός

Σάρα Κέιν
(1971-1999)

3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1971 Γεννιέται στην πόλη Brentwood στο Essex. Μεγαλώνει στην περιοχή Kelvedon Hatch, κοντά στο Brentwood, και αποφοιτά από το σχολείο Shenfield Comprehensive, όπου σκηνοθετεί Ibsen και Shakespeare.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1989 Ξεκινάει θεατρικές σπουδές στο πανεπιστήμιο του Bristol, όπου παίζει και σκηνοθετεί τα έργα *Μάκβεθ*, *Top Girls*, *Rockaby* κ.ά.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1991 Παίζει στην παράσταση *Comic Monologue*, απόσπασμα του έργου *Dreams, Screams and Silences*, που σκηνοθετεί ο Vincent O'Connell (της θεατρικής εταιρείας Sore Throats) στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Fringe του Εδιμβούργου. Ταράζουν τα νερά!

ΙΟΥΛΙΟΣ 1992 Αποφοιτά από το πανεπιστήμιο του Bristol με άριστα.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1992 Ερμηνεύει τους μονολόγους *Starved* και *What She Said*, απόσπασμα του έργου *Dreams, Screams and Silences 2*, σε σκηνοθεσία του Vincent O'Connell, στο Φεστιβάλ Fringe του Εδιμβούργου.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1992 Ξεκινάει μεταπτυχιακές σπουδές στη θεατρική γραφή, στο πανεπιστήμιο του Birmingham.

3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1993 Παρουσιάζει το *Blasted* σε διήμερο workshop παρουσίασης θεατρικών έργων, στο πλαίσιο του μεταπτυχιακού προγράμματος του πανεπιστημίου του Birmingham.

29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1994 Δοκιμαστική ανάγνωση του *Blasted* στο θέατρο Royal Court.

MΑΡΤΙΟΣ 1994 Συνεργάζεται ως συγγραφέας με το θέατρο Bush.
18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1995 Συνέντευξη τύπου για την παρουσίαση του *Blasted* στο θέατρο Upstairs του Royal Court.

ΜΑΪΟΣ 1995 Συμμετέχει σε πρόγραμμα ανταλλαγής νέων δραματουργών στη Ν. Υόρκη.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1995 Πρώτη προβολή του έργου της *Skin* στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λονδίνου.

15 ΜΑΪΟΥ 1996 Πρώτη παράσταση του έργου της *Phaedra's Love* στο θέατρο Gate του Λονδίνου.

28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1996 Συνεργάζεται ως μόνιμη συγγραφέας με το θέατρο Paines Plough.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1997 Παρουσιάζει το έργο της *Phaedra's Love* στο Thomas Ostermeier's Deutsche Theater Baracke του Βερολίνου, στο πλαίσιο του ετήσιου Διεθνούς Προγράμματος Ανταλλαγών (New English Drama) του Royal Court.

21 ΜΑΡΤΙΟΥ 1997 Δημόσια ανάγνωση του *Crave*, με τη συγγραφέα να παρουσιάζεται με το ψευδώνυμο Marie Kelvedon*.

17 ΙΟΥΝΙΟΥ 1997 Το *Skin* παρουσιάζεται στην τηλεόραση στις 11.35μμ, στο Channel 4.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1997 Σκηνοθετεί τον *Woyzeck* του Georg Büchner στο θέατρο Gate του Λονδίνου.

30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1998 Πρεμιέρα του *Cleansed* στο Royal Court Theatre Downstairs, στη σκηνή Duke of York's. Η Κέιν ερμηνεύει τον ρόλο της Grace στις τρεις τελευταίες παραστάσεις, μετά τον τραυματισμό της ηθοποιού Suzan Sylvester.

ΜΑΪΟΣ 1998 Με την υποστήριξη του Βρετανικού Συμβουλίου, η Κέιν συνεργάζεται με Ολλανδούς συγγραφείς στο Άμστερνταμ.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1998 Στο πλαίσιο του προγράμματος ανάπτυξης διεθνών θεατρικών συνεργασιών του Royal Court, επισκέπτεται το Φεστιβάλ της Βάρνας στη Βουλγαρία, όπου βοηθάει να συσταθεί στη Σόφια ομάδα συγγραφέων.

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1998 Διευθύνει εργαστήριο θεατρικής γραφής στο πλαίσιο διεθνούς θεατρικής συνάντησης που διοργάνωσε το Royal Court στο Λονδίνο.

4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1998 Ανεπίσημη πρεμιέρα του *Crave* στο Chelsea Centre.

13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1998 Πρεμιέρα του *Crave* στο θέατρο Traverse του Εδιμβούργου.

8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1998 Η παράσταση του *Crave* μεταφέρεται στη σκηνή Ambassadors του θεάτρου Upstairs του Royal Court, στο Λονδίνο. Ακολουθεί περιοδεία του έργου στο Maastricht, όπου η Κέιν παίζει τη φωνή C σε πέντε παραστάσεις.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1998 Συνεργάζεται με συγγραφείς της Ανδαλουσίας στη Σεβίλλη, στο πλαίσιο του προγράμματος ανάπτυξης διεθνών θεατρικών συνεργασιών του Royal Court.

1998 Κερδίζει το βραβείο θεατρικής γραφής του Arts Foundation Fellowship.

20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1999 Αυτοκτονεί ενώ βρίσκεται στο νοσοκομείο King's College του Λονδίνου.

18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1999 Το Royal Court οργανώνει εκδήλωση στη μνήμη της.

23 ΙΟΥΝΙΟΥ 2000 Το έργο της *4.48 Psychosis* παρουσιάζεται για πρώτη φορά στο λονδρέζικο κοινό στην πρόσφατα ανακαινισμένη σκηνή Sloane Square του θεάτρου Upstairs του Royal Court.

Aleks Sierz, "Biographical notes",
στο: <http://www.inyerface-theatre.com/archive7.html#d>

* Στε: Η Σάρα Κέιν δεν αποκάλυψε την ταυτότητά της παρά μόνον μετά την πολύ θερμή υποδοχή του κειμένου.

**Στε: Μεταφραστικές προτάσεις για τα έργα της Σάρας Κέιν:
Blasted: Έλεος, Ανάθεμά τους, *Blasted*/Και εσαρώθησαν
Phaedra's Love: Φαίδρας έρωας, Το αγαπώ της Φαίδρας
Cleansed: Καθαροί πια
Crave: Λαχταρώ, Δίψα, Ποθώ
4.48 Psychosis: 4.48 Ψύχωση

ΚΔΒΕ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού & Θρησκευμάτων
Πολιτισμός & Αθλητισμού
Γενική Γραμματεία Πολιτισμού

Ευχαριστούμε θερμά το ξενοδοχείο Βεργίνα
για την ευγενική παραχώρηση
φροντιστηριακού και σκηνογραφικού υλικού.

Τα ειδικά εφέ της παράστασης
πραγματοποιήθηκαν με προϊόντα της εταιρείας **KRYOLAN**
PROFESSIONAL MAKE-UP

Χορηγοί Επικοινωνίας

